

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1003/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215961
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814215961.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: C. X. G., s.r.o. so sídlom v H., C. XX, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti odporcom: 1/ I. Y., bytom R. č. XXX, 2/ U. W., predtým Y., bytom F. XXXX/XX, R., t.č. bytom C., Š. Y. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13, o zaplatenie 1.354,07 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 5C/185/2014-40 zo dňa 26. februára 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/ a 2/ **p o t v r d z u j e**.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil vedľajšie účastníctvo na strane odporcov 1/ a 2/ združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7. Ďalej súd prvého stupňa konanie zastavil a rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok v sume 74,30 Eur zaplatený na účet tamojšieho súdu po právoplatnosti rozhodnutia. Odporcom 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 238,23 Eur, na účet právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom, doručeným súdu dňa 2.9.2014, si navrhovateľ proti odporcom 1/ a 2/ uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1.354,07 Eur s príslušenstvom ako neuhradenej časti úveru, ktorý bol odporcom poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 5.10.2007. Podaním, doručeným súdu dňa 26.9.2014, oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcov združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov. Na riadne doručený návrh sa vedľajší účastník vyjadril v podaní zo dňa 26.1.2015, ktorým vzniesol námietku premlčania voči nároku navrhovateľa. Navrhovateľ podaním, doručeným súdu dňa 19.1.2015, vniesol námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Na výzvu súdu zo dňa 23.1.2015 navrhovateľ podaním zo dňa 12.2.2015 vzal návrh na začatie konania späť v celom rozsahu. Odporca 1/ podaním zo dňa 6.2.2015 na námietku navrhovateľa voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania oznámil, že navrhuje, aby súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcov do konania. Odporkyňa 2/ sa k námietke navrhovateľa nevyjadrila. Súd sa nestotožnil s námietkou navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka, ani nenašiel žiadne iné skutočnosti, ktoré by vstupu vedľajšieho účastníka do konania bránili, preto rozhodol tak, že vedľajšie účastníctvo vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/ a 2/ pripustil. Konštatoval, že právo vedľajšieho účastníka zúčastniť sa konania vyplýva z § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom na účinné späťvzatie návrhu navrhovateľom, súd prvého stupňa konanie o návrhu navrhovateľa podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zastavil.

Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok z návrhu v sume 81,- Eur, preto súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku, kráteného podľa § 11 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch o 6,70 Eur, vo výške 74,30 Eur. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania po posúdení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda zastavenia konania pre späťvzatie návrhu, dospel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcom 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov. Odporcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal, keďže im žiadne trovy v konaní nevznikli. Pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka, súd prvého stupňa uviedol, že podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov hodnota jedného úkonu právnej služby predstavuje 71,37 Eur. Za jednotlivé úkony právnej služby priznal právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka odmenu podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 71,37 Eur, náhradu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 Eur; odmenu podľa § 13a ods. 2 písm. c) za vyjadrenie z 19.1.2015 vo výške 71,37 Eur a náhradu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 Eur; odmenu podľa § 13a ods. 2 písm. c) za vyjadrenie z 13.2.2015 vo výške 71,37 Eur a náhradu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 Eur. Súd prvého stupňa konštatoval, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavujú 238,23 Eur, pričom právny zástupca vedľajšieho účastníka si trovy uplatnil vo väčšom rozsahu s tým, že si uplatnil odmenu za vedľajšie účastníctvo popri dvoch odporcoch, t.j. odmenu za zastupovanie pri odporcovi 1/ a tiež pri odporkyňi 2/. V tejto súvislosti súd uviedol, že právny zástupca v konaní zastupuje len 1 osobu, a to občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, nie je právnym zástupcom dvoch osôb v konaní, preto mu patrí odmena za právne zastupovanie len toho subjektu, ktorý ho na zastupovanie splnomocnil bez ohľadu na to, že vedľajší účastník vystupuje na strane viacerých odporcov v konaní. Celkom trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka tak súd priznal vo výške 238,23 Eur.

Proti tomuto uzneseniu, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/ a 2/ náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu, odvolanie navrhovateľ. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené na bránenie práva, pričom zdôraznil, že súd žiadnym spôsobom nevysvetlil, na základe čoho dospel k účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ak vedľajší účastník je zo zákona subjektom, ktorý má svoju činnosť vykonávať sám. Poukázal na to, že činnosť vedľajšieho účastníka spočívala v predložení predformulovanej námietky premlčania. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 9/2013 zo dňa 20.06.2014. Zastával názor, že ako subjekt, ktorému zákon priznáva osobitné postavenie (§ 25 zákona č. 250/2007 Z. z.) bude tento subjekt odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 5/2013. Mal za to, že odôvodnené právne zastupovanie sa môže vyskytovať iba v mimoriadne obtiažnych právnych veciach v opačnom prípade ide o zneužívanie zákona. Rovnako namietal nezákonnosť priznania náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi aj z dôvodu, že ten nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka pre absenciu súhlasu toho na koho strane má vystupovať v zmysle novely O.s.p. vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z. účinnou od 01.01.2015. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu navrhovateľa vyjadrenie písomne podané nebolo.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v tejto časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zaviniť zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcom 1/ a 2/ zaplata čiasťky 1.354,07 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa 12.02.2015 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcom 1/ a 2/ bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporcovia 1/ a 2/ splnili to, čoho sa podaným návrhom voči nim domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcom 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Súd prvého stupňa odporcom 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal, keďže im žiadne trovy v konaní nevznikli.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 238,23 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcov 1/ a 2/. Nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/ a 2/ by znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 26.01.2015 doručil súdu vyjadrenie k veci, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Odvolací súd má za to, že v konaní na strane vedľajšieho účastníka nie je ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p..

Odvolací súd tak v danom prípade nepovažoval za dôvodné námietky navrhovateľa týkajúce sa neúčelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom z titulu právneho zastúpenia na bránenie práva odporcov 1/ a 2/ ako spotrebiteľov. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd zdôrazňuje, že odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia bola súdom prvého stupňa správne priznaná vedľajšiemu účastníkovi ako za úkon právnej služby, ktorého vykonanie bolo procesne nevyhnutné v záujme ďalšieho účelného bránenia práv odporcov 1/ a 2/ v občianskom súdnom konaní. Zákonný predpoklad účelnosti spĺňali v preskúmvanej veci i trovy právneho zastúpenia spočívajúce v priznaní odmeny za ďalší úkon právnej služby - vyjadrenie, v ktorom vedľajší účastník poukázal na jednotlivé obsahové nedostatky Zmluvy a neprijateľné zmluvné podmienky, a zároveň vzniesol námietku premlčania, teda išlo o úkon, ktorý nepochybne bol spôsobilý privodiť pre odporcov 1/ a 2/ priaznivé rozhodnutie vo veci. K priznaniu náhrady trov právneho zastúpenia za uvedené úkony právnej služby, vrátane úkonu za vyjadrenie k námietke vstupu vedľajšieho účastníka, odvolací súd dodáva, že účelnosť trov je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporového konania, ktoré pre odporcov 1/ a 2/ po intervencii vedľajšieho účastníka a následnom späťvzataní návrhu navrhovateľom voči odporcom 1/ a 2/ dopadlo v konečnom dôsledku úspešne, pretože odporcovia 1/ a 2/ neboli rozhodnutím súdu zaviazaní k zaplata čiasťky s príslušenstvom uplatnenej navrhovateľom.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, ktorý by mal v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak náhradu trov odvolacieho konania nežiadal, preto mu náhrada nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.